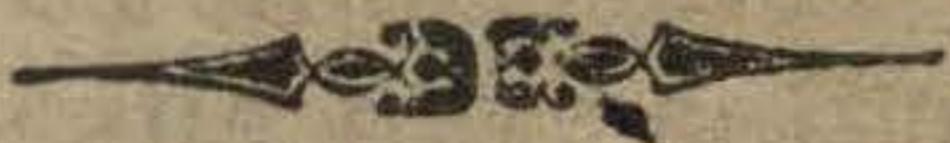

CHANSON AR C'HAFE

Var an ton ancien

TOSTAIT oll, tud, yaouanq, da glèvet ur chanson
Zo composet er bloa-mâ gant sujet ha rëson
An eferezet Cafe hac an eferien Güin
O deus bet grêt qement-mâ d'ho laqat da c'hoarzin.

Ar güin a zo ul liqeurn zo formet gant Doue,
Hac a voa bet transplantet gant hon Tad côs Noë,
Nonpas evel ar C'hafe zo un dra invantet
Gant ur vreg malicius eus a vro an Durqet.

Qenta ma teuas biscoas d'ar vro-mâ ar C'hafe,
Ne voa nemet an Noblanç a guement en eve,
Ha bremàn an oll gommun a ya tout da eva :
An darnvuya anezo no deus qet a vara.

Bremâ me a zi-cleryo ebars en abrege
Ar chanson-mâ composet var sujet ar C'hafe
Etre daou den demezet pere n'em reproche,
Unan bâlamour d'ar Güin hac un all d'ar Chafe.

Ebars er bloa mil eiz cant unan varnuguen
E savas ar fachiri goude Gouel an Oll-Zent :
Ar vreg a yoas e qær gant ur boezellad ed,
Hac a foetas an arc'hant gant e c'homerezet,

Pa antreas er C'hafe, e deus bet lavaret :
Me gred, evit ho arc'hant; e vezimp servichet
Digassit Demp-ni Cafe hac iye Odevi,
Hac ur voutaillad lige en em regali.

Al Liqueur, an Odevi a zavas en o fenn,
Ma comansjont da zansal o feder diarc'hen :
Plac'h an ed a lavaras : va arc'hant zo foetet,
Le a efe ur banne, rac c'hoas em eus sec'het.

An teir all a lavaras neuze abouez ho fenn :
Ret eo güelet va c'homer, peguement ar scoden,
An hostises, pa glêvas, d'an ec'h a zo pignet
Pa voe aranget ar gont e chome c'hoas eur scoet.

An hostises a laras : m'em eus roet da eva,
Iac abars ma sortifot c'houi ranco va faea ;
Rac-se en em aranjit da baea ho scoden,
Evidon-me abromet n'ho po qet a dermen.

Ar merc'het en em selle hac ho devoa poan benn,
Pa n'o devoa qet arc'hant da baea ho scoden.
Jacqeta a lavaras me rîy va devancher,
Ha te, va c'homer Janned, a rîy da vouchouer.

Unan demeus an ezec'h en deveus bet cavet
He devoa foeted e vreg ar som a bêvas scoet ;
Quittât a ras e labour evit donuet en qær ;
Ebars e ty ar C'hafe o c'havas o feder.

Hac evel ma c'hantreas en deveus lavaret ;
Ha ne heus te qet a vez, lavar, greg deborded,
Lezel ur buguel bian deomq-ni da lusquellat,
An deirvet nos es oumân ne meus cousset bered.

Aze amâ em c'hichen, ha ro peoc'h, emezi ;
Qemer un tassat Cafe da dremen da anui.
Tao dîn gant da zour bervet ; aoüalc'h e heus evet :
Qenta banne a evi, me garfe ves crevet.

Evidout te, sac'h ar güin te vepris ar C'hafe,
Ebars an hostaliri e vez cavet nos-de :
An arc'hant a c'honees tout etre pad ar sizun,
Né zeus qet re anezo da gâc'h ha Butun.

Iarnicoton, emezàn, bremàn ni raï ar bal :
Gouge foetta va danvez, donet d'am c'haqetal !
Dre brontitud ur vazad a voa d'er vreg ques,
Ma tiscaras d'an douar Cafe, Dian ha Les.

Ar merc'hed a favaras o feder assemblez :
Manget oc'h eus, va mignon, mont pa sqeï ho maouez
Squillet hoc'h eus ar C'hafe, c'houi a renq e baea,
Pe bremà souden vantan ni ya d'ho tisvleva.

Ar peder blac'h animet a sailas varnezà,
Hac an hostises ive evit e zisleva :
Treinet e voa dre an ty, e zillat voe roguet,
Hac e vrec'h betec e scoa gant ar C'hafe grillet.

Evel ma c'hallas achap, e commenças redet
En ur sellet var e lerc'h evel ur c'hoas fouetet.
Dardet ê din, emezàn, casi coll va bue :
Me garfe e ve benzet ar merc'het er C'hafe.

Etrezoc'h, goaset yaoanc, dioüallit ho crague
Pa zint da verza amann, na hentfent ar C'hafe :
Ar C'hafe so debochue, dre me zê mad ha douç,
Hac a ro tentation d'ou oll merc'het lipous.

Dre ze hoc'h avertissàn, ezac'h eus ar c'hontre,
N'it qet da glasq ho crague, ispicial d'ar C'hafe !
Mar hoc'h eus guers boutaillad ebars en ho codel,
Qerxit d'an hostaliri da velet Yan Vourdel.

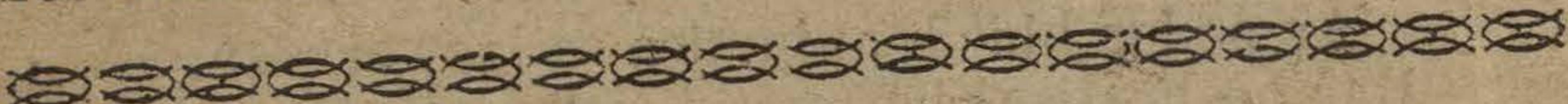
Pa ven en hostaliri gant va c'hamaradet,
Ur podat Güin em c'hichen, vo contant va speret
Arça ete, mignonet, evomp peb a vanne,
Ha canomp oll ur Chanson var sujet ar C'hafe.

Ar C'hafe a ra domac'h ebars peb canton,
Ha mar dè quer an amann, ne d'ez qet hep rëson :
An dien a ya ennâ bep guella eus al les,
Ha ni entrezomp, goaset, a abr hoe bara sec'h.

Ni peurvuya, Cancerien a vepbris ar C'hafse
Ze so cos ma reprenomp ar merc'het ha grague :
Ar Güin, pa er c'hemener gant moderation
A rocourach d'ur C'haner da gana ur chanson.

Poent e cavàn fininissa, amplic em eus comzet
Efit ar seurt a guerfot, me ne sourcian qet ;
Efit, Güin, efit Cafe, Liqueur pe Odevi,
Mes dioüallit absolu do gavet fachiri.

FIN.

CHANSON NEVEZ

ME meus choaset ur Vestrez a Escopti Treguer,
Ar vrava crouadures formet galver va Zalver ;
Is, ne zeus nemert hi dindan ar firmamant,
A guement a vez crouet herves va zantimant.

Me zo ur c'hloarec yaouanq o poursu va studi ;
Am eus lezet va leoriou, lajet em fantasi
Da garet ur semelen, fleuren an oll merc'het,
Un objet fur a parfet, gant an oll admirer.

Qenta m'am beo an enor va mestrez, d'ho qelet,
E voa e Bêret Plunet goude an Ofern-Bred ;
Eno tre remérqis ho craç hac o fêçon,
Ho qenet, hac ho speret, hac ho perfection.

Ho tooulagad a verve evel an eol ardant,
Ho tiou jot ru, ho tal gueuñ evel un diamant,
Ma teu's da lavaret em c'halon, em speret,
E voalc'h un' Æl evurus eus an en disqenuet.

O cessit, G'hloarec yaouanq, ô cessit da barlan !
Goneet hoc'h eus va c'halon gant ho comzou charmant ;
Goneet hoc'h eus lar victor, ho me a vo qiriec
D'ho caret a vir gant enor ha respect,

Un de voan o pourriant un galon gontant,
O sonjâl em Mestrezic bjet excellent,
Pa glèvis aziouc'h ve voez o lavarat ;
Ret ê servicha Doue, le uya caret.

O pebes moez a glevân, va Doue-oll-buissant,
Pehini drompl va speret ha va ententamant,
O prononç din un arret a separation,
O Doue, pebes glac'har ha desolation ?

Muya tra am gra nec'het hac ra chagrin din.
Eo celvet al lapousset o cana a us din,
Ma laront din a ur voez : heuillomp ar c'hloarec qez,
Ha tachomp d'e gonsoli betec ti e vestres.

Venus, Mam da Gupidon, Roue ar Bayanet,
Pehini a zistruje an infideliqet,
A behàn da scuilt varnon peb sort punition,
Mar manqân-me d'ho caret, va douç, a vir galon.

Mar dê Doue a command, Cloarec, oboisset,
N'en n'eus netra refusabl da redemtor ar bed ;
Bremàn me a vel patant caret zo dinatur,
Carout hep beza caret a zo displijadur.

Bonjour dêc'h, va Mestrezic, bonjour dêc'h a larân
Cetu me deut d'ho quelet vit ar vech diveân,
Da brononç dêc'h un arret a separation,
Nemedoc'h am soulachfe rânnâ raï va c'halon.

Autrou Doue, va Doue ! petra rin-mie bremâ,
Dilezet gant ar bed oll, gant va douç da guenta !
Bremàn me renq ober evel an dursunel,
Pa vo collet ganti he far, en em les da vervel.

FIN.

CHANSONS DE NEVEZ

Var ton : AR MELINER.

AR GOAS

DEBONJOUR dêc'h, va douç Jannet an daelou em daoulagad,
Cetu me deut c'hoasd'ho quelet qen sonjal dont d'ho quitat,
Qent quittat an nep a garàn mui guet qement tra s'orbed;
Pebes calonat evidon goude beza re garet !

AR PLAC'H.

Meurbetez on-me estonet, den yaouanq, ous ho quelet ;
Sesisset hoc'h eus va c'halon ous ho quelet quer mantret ;
Arrêtit, sec'hit ho taelou, ha disclêryt franchamant
Petra sinifi ho comzou, petra ê ho nec'hamant.

AR GOAS.

Ho temcuranç sur, va mestrez, zo em chalon quer parfet
Qen na ouffen-me birviqen e lemel dious va speret.
Rac c'houi noc'h eus nemet meprisha meprisanç evidon.
Ansavit bremâ hep fentis hag m'en em glem hep rôson ?

AR PLAC'H.

Me voar e zoc'h ventet captif certen d'an amouroustet,
Dre m'oc'h leqet ho speret da re garet un objet :
Un qen yaouanq a dle bea mestr absolù d'e galon
Mes c'houi a zo, var a velàn, güir esclav da Gupid.

AR GOAS.

An aour, pa ve purisiet, a dremener dre an tan ;
Ha va c'halonic, va mestrez, a zo herval braz outan :
Sulvuit rit ouz va dilezel, sulvui ran ouz ho caret,
Hamazoc'h omar cruel, me zo douç en oc'h andret.

AR

Da betra teut d'en em [rempret]
yaouanq, d'an da-

Ne sonjît mui en qementse, rentit tranquil ho speret;
Laqit ar peoch en ho calon, a sonjît enni a gress,
P'otramant hoc'h affection am zromplo a dra certen.

AR GOAS

Me ya bremâ d'ho tilezel evel ur Gananeen,
Mes me a grío mi-ouz-mui qen na glêfot va feden,
Ha pa ho po va approuvet ha gonêt ha mez zo car,
E teufot neuze d'am c'harout gant ur galon hep e far.

AR PLAC'H

Caer oc'h eus clasq va zistrei gant ho comzou eloquant,
Rac me a vo en hoc'h enep da vijen ferm a constant ;
Qen e tisplantfac'h ar steret demeus an ên gant ho tent
Evit n'o pe va distroet den yaouanq, dre nep sort hent.

AR GOAS

Pel a zo demeus a amzer ec'h exercen an enor
Alies demeus a veach, va mestrez da doul ho tor,
Da guichen toul dor ho calon, o clasq antreal enni,
Mes c'hui a zo qen diréson, hac a zeu d'am refusi.

AR PLAC'H.

Pel amzer a zo tremenet ha qeit all a dremeno,
Biqen james var va speret nep rôson sur n'ho pezo.
Mehoped dout d'am diezel, rac-se-ta choasit ho plac'h,
Biqen james n'o qemeran, credit ar pez a laràn dac'h.

AR GOAS.

Evit ho contraign d'am c'haret, me ho ped da viana
Da sònjal voamp hon daou choaset gant Adam, hon tad
Demeus al lezen naturel om c'b [qenta]
Lennet è demp an Aviel, gou d'ho caret ive
soulz ha me.

— 8 —
AR

Eleal assur, den yaou — ten ho carout a ràn,
Ia è guir ho bemde d' — Merc het eus ar vrô-mâ ;
Ma vijent em possession, c'houi pije'r c'hoas anezo,
Mes evidon me a bromet birviqen sur n'ho pezo.

AR GOAS

Preciuissa tensor un den è certen ur galon bur,
Qementse a zo quer guirion evel ma zê ar Scritur :
C'houi è va zenzor, va mestrez a rouanez va c'halon,
Ha mar don-me deut d'ho quelet, è gant guir intantion.

AR PLAC'H

Me oc'h anave, den yaouanq, eviteun den drol meurbet,
Dre moc'h eus laqet ho speret da garet nep n'ho carqet ,
Mes choasit eun all evidoc'h a ouffe ho consoli,
Rac evidon n'allân chom aman da ziscouri.

AR GOAS

Ho quittas a ràn, va mestrez, pa è rêt ho tilezel,
Mes evit se va amitie a vezo bepret fidel ;
Poent è demp eta conclui, finissa ha lavaret
Penos è fachus da un den carout hep beza caret.

AR PLAC'H

Ho quittat a ràn, den yaouanq. o rî dêc'h evit qentel
Ar c'homzou caërmâ a lenner ebars ar scritur santel :
Choasit Rouantelez Doue hac e justic da guenta,
Qent me vezo dêc'h accordet hoc'h oll dezir er bed-mâ.

FIN.